

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1395/2018
20.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Неде Миљковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 256/16 од 14.03.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 687/18 од 20.07.2018. године, на седници већа одржаној дана 20.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Неде Миљковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 256/16 од 14.03.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 687/18 од 20.07.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 256/16 од 14.03.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 4. у вези става 3. и става 1. тачка 1) у вези члана 61. и члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 19.01.2018. године до 14.03.2018. године. Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног и да ће о њиховој висини, суд одлучити посебним решењем, након правноснажности пресуде. Такође, окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева, исплати оштећенима, и то: предузећу „ББ“ А.Д. у ..., износ од 41.250,00 динара, предузећу ЈП „ВВ“ А.Д. ..., износ од 10.900,00 динара, Пољопривредно-агроиндустријском комбинату „ГГ“ ... у стечају, износ од 150.000,00 динара, ДД, износ од 8.210,00 динара, предузећу ЈП „ЂЂ“ Д.О.О. ..., огранак ..., износ од 1.971.389,53 динара, и ЕЕ, износ од 3.925,00 динара, све у

року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 687/18 од 20.07.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА и по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини К 256/16 од 14.03.2018. године, у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, кривичноправне радње за које је окривљени АА изреком првостепене пресуде оглашен кривим, правно квалификовао као продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана члана 33 и 61. КЗ, за које га је осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 19.01.2018. године до 14.03.2018. године, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Неда Миљковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, те нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводи да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава одбрану – признање окривљеног АА, дато пред полицијским службеницима ПУ Јагодина дана 16.12.2015. године, сматрајући да је навени исказ дат као последица страха окривљеног, изазваног претњом овлашћених полицијских службеника, да ће бити притворен на 48 сати, а такође и из разлога што је одбијен захтев окривљеног за ангажовање изабраног браниоца, приликом саслушања у полицији.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Наиме, из садржине записника о саслушању окривљеног, тада осумњиченог АА, пред овлашћеним службеним лицем ПС Јагодина од 16.12.2015. године, произилази да је исти сачињен на основу члана 232. став 1. у вези члана 289. став 4. ЗКП, да је осумњичени пре саслушања, сходно одредби члана 68. ЗКП, обавештен о кривичном делу које му је стављено на терет и поучен о свим осталим правима која има у поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања, слободно изнесе своју одбрану и призна или не призна кривицу, да су осумњиченом након тога предочене радње које му се стављају на терет, да је исти изјавио да разуме шта му се ставља на терет, након чега му је омогућен поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности, адвокатом Бојаном Стојановићем, који је надзиран само гледањем, а не и слушањем, да се потом осумњичени изјаснио да жели да изнесе одбрану и одговара на постављена питања, а затим је заједно са браниоцем без примедби потписао записник о саслушању.

Према наведеном, саслушање окривљеног у полицији обављено је у свему у складу са одредбама члана 289. став 4. у вези члана 85. ЗКП, па како је доказна радња саслушања окривљеног, по налажењу овог суда, у свему обављена на законит начин, то се и записник о саслушању окривљеног, тада осумњиченог, који је сачињен о предузетој радњи саслушања, има сматрати законитим и на истом се пресуда може заснивати.

С тим у вези, неосновани су наводи захтева да је признање окривљеног на предметном записнику дато уз онемогућавање истог да ангажује браниоца, с обзиром да управо из садржине поменутог записника, јасно произилази да је окривљени поучен о праву на браниоца, те да је окривљени без примеди прихватио да га заступа бранилац постављен по службеној дужности.

Осталим наводима захтева, да је окривљени признање дато у полицији, касније на главном претресу опозвао, уз објашњење да је признање уследило као последица страха да ће бити притворен 48 сати - по налажењу овог суда, оспоравају се чињенице у вези начина изношења одбране окривљеног током поступка, као и чињенице у погледу начина саслушања окривљеног, а што не представља законски разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд, захтев браниоца у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић